

Če jeden vozél s težavo razrešiš,
 pet drugih se tam ti navozlá,
 in ti se pred svojo pametjo smešiš,
 ko skrbno polniš posode brez dna.
 Do zemlje osrčja sva zdaj se pririla,
 če greva naprej, spet greva nazaj,
 nazaj na zemljo, na kateri sva bila.
 Mar prideš torej na konec kedaj?
 A jasno mi vendar je nekaj vsaj:
 Nesrečnik velik na svetu je on,
 ki sili ga neprestani nagon,
 da misli in tuhta, sklepa in dvomi.
 Peroti duha si tako polomi,
 da potlej ne ve, je li miš ali tič.
 Najboljše je torej. razmišljati nič,
 živeti tako, kot nanaša slučaj.
 »Prav sodiš starec«, jaz vzkliknem tedaj —
 »Hajd' zopet na zemljo naprej al' nazaj!«

Novljan.

Tamkaj za goro ...

Tamkaj za goro gasne dan,
 žalost na dušo mi trudno lega ...
 V čolnu sem odplul od brega
 po valovih tja stran, tja stran ...
 Plove mi čoln po vodi miran,
 kri mi nemirno po žilah plove,
 zrem v peneče, temne valove —
 tamkaj za goro gasne dan ...
 Misli prešine mi duh teman,
 veslo mi samo hoče iz roke,
 nekaj me zove v valove globoke —
 tamkaj za goro gasne dan ...
 Oh, kako je ta grob hladan —
 hip samo ... Moj Bog, tam v dalji
 jutro se smeje mi v demantni halji,
 tamkaj za goro vstaja dan!

E. Gangl.